

различава: яде, спи, има всички нужди и слабости на животното. Духът се проявява въ човѣшката душа. Поради това, човѣкъ, въ различие отъ другите сѫщества, ходи правъ. Защо другите животни не ходятъ изправени? Защото сѫ въ разрѣзъ съ Господа. Дѣто тѣ ходятъ на четири крака, то показва, че тѣхната воля е въ контрастъ съ проявленето на Бога. Ще минатъ, може-би, хиляди години, и тѣ ще достигнатъ онзи етапъ на човѣка, да се издигнатъ и се изправятъ. Ние сме се издигнали сравнително и се стремимъ да се издигнемъ повече, защото искаме да се приближимъ до Бога и да бѫдемъ въ съгласие съ Него — има желание у насъ да вървимъ изъ божествения путь. И ако правимъ грѣшки, правимъ ги не по зла воля, а по други причини, които лежатъ въ нашето минало.

Сега, казва се, че този Духъ се дава всѣкому за полза; въ какво именно състои тази полза? Самата дума „полза“ има известно съдѣржание, защото всички работятъ за полза. Работникът копае лозе, но чака да му платятъ надница 2 — 3 лева; жената работи нѣщо за мѣжа, но и тя очаква отъ него нѣщо за Великденъ, за Рождество Христово, за голѣмите празници, за лѣтния сезонъ — всѣки сѣ за полза работи. Нѣкои мислятъ, че животът е много идеаленъ; но какво тѣ смѣтатъ идеаленъ животъ? Азъ разбираамъ идеалния животъ така: да има хармония, съгласие въ всички наши отношения. Нѣкои искатъ да живѣятъ на Небето; но кѫде е Небето? Подъ думата „Небе“ разбираамъ едно състояние, дѣто сѫществува пъленъ поредѣкъ, дѣто хората спазватъ своите права и задължения единъ къмъ други. Иска единъ чо-